

ГАВРИИЛ ДЕРЖАВИН ФЕЛИЦА ОТКЪСИ

Превод от руски: Ана Александрова, —

chitanka.info

В Киргиз-кайсацка орда славна
княгиня си, Фелица! Ти
със своята мъдрост богоравна
посочи верните следи
на Хлор, на княза малолетен,
да тръгне към върха заветен,
где роза без бодли цъфти
и добродетел само има.
Съвет кажи ми, несравнима,
натам духът ми да лети!

Фелица, дай ми наставления:
как укротил в живот правдив
страстта и нейните вълнения,
на този свят да съм щастлив?
Гласът ти светъл вдъхновява,
а твоят син ме направлява,
но да ги следвам — слаб съм аз!
Ту овладявам своите страсти,
ту вземат те над мене власт и
безводен роб съм в тоя час!

Проспал до обед своя ден —
тютюн запушвам със кафето.
В химери празни за пленен —
превързвам в празник битието.
Ту роб от персите спасявам
или пък с турци се сражавам,
ту замечтан, че съм султан,
света сразявам с гняв суров, а
модиста си за дреха нова
догонвам — хукнал по кафтан...

Обичам пиршество богато
с подбрана в моя чест среда.

На масата — сребро и злато —
сияят хиляди блюда...
Там риба астраханска има,
вестфалски бут — храна любима,
пирогои и пилаф димят...
С шампанско, с вафли се гощавам
и всичко на света забравям
сред сладостния аромат.

Или — в градинчица прекрасна —
беседка! Там фонтан шуми...
Под звън на арфа сладкогласна
елеен аромат дими...
Ветрецът кротък е и гали
желани ята, залюляли
кръвта. На кадифен диван
лежа... И виждам — хубавица!
Разнежил милата девица,
й шепна страстно замечтан...

Останал у дома — лудея
глупешки... Гоним се, шумим
с ясена ми и по детски с нея
към гълъбарника пълзим.
В игра на „жмичка“ я увличам,
да бъда верен ѝ се вричам...
А после — книги! Стара страст!
С Полкан и Бъов се просвещавам,
над Библията се прозявам
и в дрямка се унасям аз...

Такъв, Фелица, съм развратен!
На моя свят принадлежа.
Днес всеки, мъдър или знатен,
живее в някаква лъжа!
Мечтите за разврат сменили,
не търсим вече светли сили.

*Та кой сред тия, що кръжат
между пороци и тщеславие,
сред мързел и нездравии нрави, е
намерил правилния път?*

*Намерил! Но нима не мами
нас — слаби смъртни — тоя път?
Пленен от страсти и измами,
препъван влачи се умът.
Невежество — мъгла безока!
И кой ще ни даде посока?
Съблазни, подлост — властват те...
Разкошът ни осакатява!
Но где доброто обитава
и роза без бодли расте?*

.....

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.